

РЕШЕНИЕ

№ 5578

гр. София, 03.10.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 17 състав,
в публично заседание на 26.09.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Искра Гърбелова

при участието на секретаря Грета Грозданова, като разгледа дело номер **6909** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, във връзка с чл. 172, ал. 5 от Закона за движение по пътищата /ЗДвП/.

Образувано е по изпратена по подсъдност, с определение № 1223/22.07.2022г., на Административен съд Бургас, постановено по адм.д. 1230/2022г. жалба на [фирма] ЕИК[ЕИК] чрез адв. С. М., срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка /ЗППАМ/ по чл. 171, т. 2а, бук „а“ от ЗДвП с №22-0769-000715/13.06.2022г., издадена от В. Н. С. на длъжност полицейски инспектор към ОДМВР Б., С-Р „Пътна полиция“, с която на основание чл. 22 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/ и чл.171, т.2а, буква „а“ от ЗДвП е разпоредено прекратяване на регистрацията на ППС –МПС автомобил – Б. с регистрационен номер СВ 4555РХ за срок от 6 месеца, отнето е свидетелството за регистрация на МПС №[ЕИК], както и 2 броя табели с регистрационни номера СВ 4555РХ.

Релевира се, че ЗППАМ е издадена от некомпетентен орган, което води до нищожност на този административен акт. Твърди се, че в оспорваната заповед не е посочено коя хипотеза по чл.171, т.2а, б.„а“ от ЗДвП е била осъществена, за да бъде наложена мярката, като е налице бланкетно позоваване на посочената разпоредба, което представлява грубо нарушение на административнопроизводствените правила. В жалбата се сочи също така, че заповедта е издадена и в нарушение на материалноправните разпоредби, тъй като е наложена срещу лице, което не е

предоставяло за ползване /управление/ автомобила на водача и не е знаело, че собственият му автомобил се управлява от неправопособен водач. Автомобилът е предоставен за ползване по силата на договор за финансов лизинг на друго юридическо лице, което от своя страна на основание случен договор за оперативен лизинг е предоставил този автомобил на [фирма], с управител Я. Р. – водач на автомобила, който към този момент е бил правоспособен водач.

В съдебно заседание жалбоподателят, редовно призован, чрез процесуален представител, поддържа жалбата и моли съда да я уважи. Претендира разности, съгласно списък.

Ответникът полицейски инспектор към ОДМВР Б., С-Р „Пътна полиция“, редовно призован, не се явява, не се представлява.

СГП – редовно уведомена, не изпраща представител.

Съдът, след като се запозна с представените по делото доказателства и взе предвид становищата на страните, приема за установено от фактическа страна следното:

На 12.06.2022 г. от служители на ОДМВР Б., С-Р ПП Б. е съставен Акт за установяване на административно нарушение /АУАН/ срещу Я. Д. Р. от [населено място] за нарушение на чл.150а, ал.1, за това, че на същата дата, в 17: 54 часа, в [населено място], по [улица]с посока на движение от кръстовище с [улица]към кръстовище [улица]управлява лек автомобил Б. с рег. [рег.номер на МПС] , собственост на [фирма], като неправоспособен водач – свидетелството му за управление е временно отнето по реда на чл. 171, т. 1, б. „б“ от ЗДвП с издаването на ЗППАМ № 21-0813-000764/20. 12.2021г.

С обжалваната в настоящото производство Заповед №22-0769-000715/13.06.2022г. за прилагане на принудителна административна мярка по чл.171, т.2а, б.“а“ от ЗДвП, издадена от В. Н. С. на длъжност полицейски инспектор към ОДМВР Б., С-Р „Пътна полиция“, на основание чл.171, т.2а, б.“а“ ЗДвП е наложено на собственика на [фирма] в качеството му на собственик на управлението от Р. автомобил, прекратяване регистрацията на МПС с рег. [рег.номер на МПС] , за срок от 6 месеца считано от 12.06.2022г.. В заповедта е посочено, че като водач на автомобила Р. е с отнето СУМПС от 20.12.2021г. във връзка с ЗППАМ № 21-0813-000764/20.12.2021г. по чл. 171, т. 1, б. „б“ от ЗДвП, за което е съставен АУАН № АД/465269/12.06.2022г. Заповедта е връчена на законен представител на дружеството срещу подпис на 01.07.2022 г.

По делото е приета административната преписка по издаване на административния акт.

При така установената фактическа обстановка, съдът прави следните правни изводи: Жалбата е процесуално допустима като подадена в срок, от страна, която има правен интерес от оспорването, като адресат на акта и срещу акт, който подлежи на съдебен контрол.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Съгласно чл. 168, ал. 1 от АПК, съдът преценява законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 АПК, а именно: дали актът е издаден от компетентен административен орган и в установената форма, спазени ли са административно-производствените правила и материално- правните разпоредби по издаването му, съобразен ли е актът с целта на закона.

В случая, съдът приема, че процесната заповед е издадена от компетентен орган, с оглед разпоредбата на чл. 172, ал. 1 от ЗДвП и съгласно т. 1.8 от приложена Заповед

№ 251з-1821/26.04.2022г. на директора на ОДМВР – Б.. Заповедта е издадена и в изискуемата от закона форма. В тази връзка неоснователни са изложените в жалбата възражения за нищожност на оспорения акт.

Съгласно чл.171 от ЗДвП за осигуряване на безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения се прилагат следните принудителни административни мерки:

По т.2а. (посл. изм. - ДВ, бр. 2 от 2018г., в сила от 03.01.2018г.) прекратяване на регистрацията на пътно превозно средство на собственик, който управлява моторно превозно средство:

а) без да е правоспособен водач, не притежава свидетелство за управление, валидно за категорията, към която спада управляваното от него моторно превозно средство, или след като е лишен от право да управлява моторно превозно средство по съдебен или административен ред, или свидетелството му за управление е временно отнето по реда на чл. 171, т. 1 или 4 или по реда на чл. 69а от Наказателно-процесуалния кодекс, както и на собственик, чието моторно превозно средство е управлявано от лице, за което са налице тези обстоятелства - за срок от 6 месеца до една година.

Чл. 150а, ал.1 от ЗДвП постановява, че за да управлява моторно превозно средство, водачът трябва да притежава свидетелство за управление, валидно за категорията, към която спада управляваното от него превозно средство, да не е лишен от право да управлява моторно превозно средство по съдебен или административен ред, както и свидетелството му за управление да е в срок на валидност, да не е временно отнето по реда на чл. 171, т. 1 или 4 или по реда на чл. 69а от Наказателно-процесуалния кодекс и да не е обявено за невалидно, тъй като е изгубено, откраднато или повредено.

От приложените по делото доказателства безспорно се установява, че лицето Я. Д. Р., управлявало процесното МПС, собственост на [фирма] при проверката, извършена от органите на отдел ПП на 12.06.2022г. в [населено място] не е разполагало със СУМПС, тъй като му е било отнето с ЗППАМ № 21-0813-000764/20.12.2021г., като на 12.06.2022г. е съставен и АУАН на водача за нарушение на чл.150а, ал.1 от ЗДвП. В този смисъл неоснователни се явяват и възраженията да бланкетно посочване на разпоредбата от закона, въз основа на която е наложена мярката. В издадената заповед има ясно описание на конкретната хипотеза по чл. 171, ал. 2а, б „а“, която е осъществена и безспорно установена, при извършената проверка, а именно, че автомобилът, собственост на жалбоподателя е бил управляван от водач, чийто СУМПС към момента на проверката е било временно отнето по реда на чл. 171, т. 1 ЗДвП. Същото се потвърждава и от приложената по делото справка за извършени нарушения на водача Р. /лист 53 от делото/.

ЗДвП предвижда налагането на ПАМ по чл.171, т.2а, б.а) и на собственик, чието моторно превозно средство е управлявано от лице, за което са налице обстоятелствата, посочени по-горе, без да отчита като релевантно наличието или липсата на субективен елемент – знание, вина, както и съществуващи договорни отношения между водача и собственика. В тази връзка неоснователни са изложените в жалбата възражения, че липсвало правно основание да бъде наложена мярката на собственика на автомобила. Съгласно разпоредбата на чл. 22 от ЗАНН за предотвратяване и преустановяване на административните нарушения, както и за предотвратяване и отстраняване на вредните последици от тях могат да се прилагат принудителни административни мерки. Случаите, когато могат да се прилагат принудителни административни мерки, техният вид, органите, които ги прилагат, и

начинът за тяхното приложение, както и редът за тяхното обжалване се уреждат в съответния закон или указ- чл. 23 от ЗАНН. ПАМ няма санкционен характер, за това се касае за административно производство с различна природа от административнонаказателното производство по издаване на АУАН и НП. Мярката е наложена в съответствие с целта на закона, която е да се лишат от възможност неправоподобни лица да управляват МПС, в защита на по-значимия обществен интерес - охрана на безопасното движение по пътищата. Вредите в правната си сфера собственикът на автомобила може да претендира на основание договорните отношения с водача, но те не са пречка за налагане на административна принуда, чрез временно прекратяване на регистрацията, с оглед целта, прогласена в чл. 1, ал.2 от ЗДВП: да се опазват животът и здравето на участниците в движението по пътищата, да се улеснява тяхното придвижване, да се опазват имуществото на юридическите и физическите лица, както и околната среда от замърсяването от моторните превозни средства.

В изложението смисъл оспореният административен акт се явява постановен при спазване на процесуалните разпоредби и правилно приложение на материалния закон, поради което следва да бъде потвърден, а жалбата като неоснователна следва да бъде отхвърлена.

При този изход на спора претендираните от жалбоподателя разноси не следва да се присъждат.

Воден от горното и на основание чл. 172, ал.2 от АПК Административен съд София - град, III-то АО, 17 състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на [фирма] срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка /ЗППАМ/ по чл. 171, т. 2а, бук „а“ от ЗДВП с №22-0769-000715/13.06.2022г., издадена полицейски инспектор към ОДМВР Б., С-Р „Пътна полиция“.

Решението е окончателно на основание чл.172, ал.5 от ЗДВП.

СЪДИЯ: